

- Mà y bi t không, tăng nó bò qua kh i phòng tuy n đ u, g n đ n đ tao có th nghe đ c ti ng máy n , ti ng xích s t khoa đ ng r m r m.

Tao bi t nó vào g n l m nh ng không cho lính b n. Ph i ch cho nó đ n th t g n, g n n a, đ n lúc th y không th tr t đ c, tao m i cho b n. Làm sao tr t đ c, lính tao b n l t g ng m t chi c ngay t i ch này...

Thi u úy Mai văn Thành, đ i đ i phó đ i đ i 3 ti u đoàn 2, trung đoàn 45, s đoàn 23 b binh hnh đ n nói v i tôi câu đó vào m t bu i chi u mùa đông năm 1972 t i ven thành ph Kontum. Nhìn th ng b n cùng l p, cùng chung nhi u s thích trong b đ xanh b binh v i c p bông mai đen nhánh n i c và con ó đeo trên cánh tay đang thao thao b t tuy t, lòng tôi dâng lên ni m c m ph c l lũng. Nó đó ch ai n a, th ng Mai văn Thành đ p trai d o nào c a tr ng La San Ban Mê Thu t b y gi đã làm m t ông quan con b binh ngang tàng, bi t u ng la de ch i th "đù m " ngon lành, bi t ki m soát tác phong và c đ ng, cái gì cũng ra dáng m t "c p ch huy c a quân đ i".

L n chia tay nhau i niên h c cu i cùng l p đ nh đ n nay d có đ n g n b n năm. Gi a m t n i ngút ngàn khói l a nh quê mình, n i mà m ng s ng c a nh ng th ng lính đ c tính t ng ngày thì b n năm qu là m t th i gian dài. Tôi bi t nó đi lính sau tôi vài tháng và v s đoàn 23 b binh t lâu nh ng mãi đ n hôm nay m i có d p g p nó. T ngày tôi đi lính đ n nay, ngo i tr th i gian 6 tháng v a qua là bi t đ c chút ít mùi chi n tr n, còn thì ch ng i lê la h t quân tr ng này đ n quân tr ng khác. Trong khi đó, th ng b n tôi đã "giày v t gót áo s n vai th m l nh" trên kh p các n i c a vùng II chi n thu t. S gian kh và nguy hi m còn đ ng d u ph ng ph t trên khuôn m t nó.

- Mà y bi t không, đù m tăng c a nó ăn ph i m t trái M-72 đầu có nh m nhò gì. Đù m nó quay pháo tháp l i qu t ch t g n h t m t ti u đ i c a th ng H ng. T i tao ph i đ ng thêm ba b n trái

n a m i ch u n m th ng c ng. Dù m chính tao cũng nh y ra kh i mi ng h m. T i mình ch a bao gi đ ng tăng nên ch a bi t ch b n, ph i nh b y gi thì tao b o đ m, hai trái mà không g c thì tao ngh ăn l ng chính ph ...

Mùa hè v a qua, B c quân ch i ta pi canh xì phé cu i cùng. Thua th y m . B y gi là mùa Đông, g n Noel g n t t r i, l i còn đ trò t n công đ t II, đ t III, đ t con c... gì n a đây không bi t. Phan Nh t Nam đã vi t: "Ng i lính chi n Vi t Nam đã chi n đ u và đ ng v ng nh m t phép màu". Tôi th y ng i thi u úy b binh đang đ ng tr c m t tôi qu là v ng nh m t phép màu.

- Mày bi t không, n u không có chu n t ng Lý Tông Bá ở Kontum này thì thành ph cũng b m t m nó r i. T i nó tràn vô t i hàng rào b t l nh s đoàn, ông Bá ra l nh cho lính văn phòng, lính tham m u, lính th ng b nh binh, lính gì cũng ôm súng ra giao thông hào h t. Chính ng ôm M-16 cùng m y sĩ quan đi ki m soát t ng giao thông hào, ch ch cho đ t t ng trái mìn claymore... Ông t ng này ngon thi t...

Ông quan con b binh khui thêm hai chai bia, nh c ng i lính đ a thêm vài c c n c đá r i rót đ y ly tôi. Tôi nói:

- Ngày x a đi h c, t i tao g i mày là "Thành bi t không" vì m i l n m mi ng, mày ph i ph đ câu "mày bi t không". Đi lính đã m y năm, mày không b đ c t t đó à?

Th ng Thành c i:

- Làm sao b đ c. Cũng vì cái câu này mà tao b ph t t i b i tr ng b binh Th Đ c.

Nó nâng ly bia:

- U ng đi th ng ...gi c lái. Nói thi t, ngày tao nghe t i nó đ n là mày v không quân, tao cũng bu n vì nghĩ r ng m t th ng m t đ y nh mày mà đi chùi r a tàu bay thì u ng đ i trai. Té ra

mày cũng lái đ c phi c ...

Tôi c t gi ng bu n bu n:

- Lái đ m già đâu có ngon lành gì mà? "Mày bi t không..." nh tao mà chính ph cũng kéo đ u vào cho lái tàu bay thì đ bi t là n c mình bây gi khan hi m nhân tài c nào.

Th ng Thành c i:

- Nói mày đ ng bu n, lúc m i nhìn th y mày trong b đ phi công, tao h t mu n đánh gi c. Dù m t i tao s đ đánh gi c "t i" đ c là nh có m y chi c tàu bay trên tr i. T ng phi công chúng mày oai hùng l m, nào ng nhìn th y th ng phi công nh mày tao đâm ra ..."m t c ni m tin."

Cho r ng đã kê tôi đ c m t câu hay, th ng Thành c t ti ng c i h h s ng khoái. Tôi cau có:

- C... dù m lâu ngày m i g p nhau mày cũng v n còn ch ng nào t t n y nh h i còn đi h c, ch khoái ch i thiên h . Còn mày ...

Tôi suy nghĩ m t câu ph n pháo nó nh ng ki m mãi không ra. Không ra hay tôi không n ? Nhìn th ng b n đen đ i trong b đ tr n màu xanh, tôi th y th ng nó quá. Th ng nh th ng m t ng i anh em ru t th t cùng s ng chung trong m t gia đình và ph i l n lên trong c nh nghèo khó. Cái gia đình đó là quê h ng Vi t Nam. Ngoài th ng Thành và tôi, còn không bi t bao nhiêu ng i trai tr khác đã b nhà m c áo lính ra đi, b l i phía sau nhi u th : Tu i tr , ni m vui, h nh phúc, ng i tình v.v...

Nó nâng ly bia, v n n c i ngang tàng s ng khoái:

- Đù m̄ m̄y bī t không, lâu quá r̄ i, k̄ t̄ ngày r̄ i gh̄ nhà tr̄ ng tao m̄ i kê đ̄ c m̄ t câu cho ra h̄ n. B̄ n bè nhà binh cũng nhī u nh̄ ng không ph̄ i nh̄ b̄ n bè h̄ i còn đi h̄ c...

R̄ i nó phóng m̄ t nhìn ra ngoài l̄ u ch̄ huy, n̄ i màn đêm đang bao ph̄ r̄ ng núi trùng đ̄ p c̄ a vùng tam biên hī m ác, gī ng chùng h̄ n xū ng:

- Đù m̄ m̄y bī t không, đi đánh gī c tháng này qua tháng khác tao không có thì gī đ̄ suy nghĩ, lúc nào cũng ch̄ lo gī m̄ ng s̄ ng nên không bū n đ̄ c. V̄ l̄ i thành ph̄ , có thì gī r̄ nh rang là th̄ y bū n kinh kh̄ ng...

Tôi đ̄ t nḡ t h̄ i nó:

- Mà còn "liên l̄ c" v̄ i H̄ nh không?

Tôi dùng ch̄ "liên l̄ c" đ̄ dò đ̄ ng vì đã ba b̄ n năm không ḡ p nó, không bī t gī a nḡ i con gái tên H̄ nh và nó có còn gì v̄ i nhau không? Th̄ i bū i chī n chình, ai bī t đ̄ c chuȳ n gì x̄ y ra?

Th̄ ng Thành c̄ i. Nó rút bóp đ̄ a tôi coi m̄ t t̄ m hình. D̄ i ánh sáng m̄ p m̄ c̄ a nḡ n đèn pin đã chī n, tôi nhìn th̄ y c̄ nh 2 đ̄ a chúng nó đang nḡ i ḡ n nhau trên chī c Honda bên m̄ t b̄ sū i. Tôi nh̄ n ra ngay t̄ m hình này, chính tay tôi ch̄ p vào m̄ t bū i chī u. Ph̄ i, m̄ t bū i chī u nh̄ hàng v̄ n bū i chī u khác c̄ a tū i h̄ c trò mà đ̄ n bây gī tôi m̄ i nh̄ n ra đó là nh̄ ng bū i chī u vàng. H̄ i y, H̄ nh h̄ c tr̄ ng trung h̄ c công l̄ p, chúng tôi h̄ c tr̄ ng thày dòng. H̄ nh ch̄ ng nh̄ ng đ̄ p và khéo léo l̄ i b̄ o ăn b̄ o nói nên đã tr̄ thành đ̄ i t̄ ng c̄ a bao nhiêu bài th̄ c̄ a b̄ n chúng tôi lúc y. Th̄ t̄ tình thì kh̄ i nói, ngày nào vào l̄ p mà ch̄ ng th̄ y có th̄ ng m̄ t nḡ u đ̄ vì sū t đêm th̄ c tr̄ ng đ̄ vī t th̄ cho nàng. V̄ y mà c̄ m̄ y năm tr̄ i, H̄ nh đâu có thềm ch̄ m đ̄ a nào đâu. Có đ̄ a l̄ i còn b̄ m̄ t v̄ đau ra gì nh̄ th̄ ng Khuê. T̄ lâu, nó là m̄ t th̄ ng h̄ c gī i, làm th̄ hay l̄ i là con nhà giàu đ̄ p trai nên ch̄ c ăn l̄ m. M̄ t ngày, nó vào l̄ p khoe ùm lên v̄ i chúng tôi là nó v̄ a ḡ i cho em H̄ nh m̄ t lá th̄ . X̄ a nay, h̄ c trò ḡ i th̄ tán t̄ nh ai thì gī u k̄ nh̄ mè o gī u c̄ t, đ̄ nḡ nh̄ có b̄ nḡ i ta kh̄ c t̄ thì cũng đ̄ m̄ t m̄ t v̄ i thiên h̄ . Th̄ ng ...h̄ c gī i này có l̄ t̄ tin quá đáng nên m̄ i huênh hoang nh̄ v̄ y. Nó còn khoe là em H̄ nh nh̄ n th̄ nó mà "M̄ t ch̄ p mau đ̄ y v̄ c̄ m đ̄ ng" làm chúng tôi mū n lên rū t. Nh̄ ng vài ngày sau thì chúng tôi h̄ h̄ ngay. Lá th̄ c̄ a nó đ̄ c sao làm nhī u b̄ n, ḡ i tr̄ l̄ i tr̄ ng chúng tôi. Đ̄ c đ̄o h̄ n, b̄ n chính đ̄ c b̄ vào bì th̄ , dán tem c̄ n th̄ n

Trôi Theo Vòng Nóng

Tên: Giọng: Trùng Sơn Lê Xuân Nh
Tháng: 13; Số: 25;u, 27 Tháng: 25;ng 4 Năm: 259;m 2012 21:24

---

gọi về nhà cho bố mẹ nó để đi tiếp theo theo vẫn chờ đợi con trai. Tôi không hiểu chuyện gì đã xảy ra cho nó nhưng Khuê bố hỏi gọi con tuấn mẹ đi dám vào. Nhìn thấy nó, chúng tôi đâm theo hỏi. Nhưng theo hỏi gọi quá theo làm bố mẹ con gái đá cho nhưng phát chết người nhỡ vớ y. Đau khổ quá, vài ngày sau nó làm để mẹ tôi bài thơ rất hay mà mãi đến bây giờ tôi vẫn còn nhớ để vài đến như sau:

Anh làm thơ ngày anh mẹ sáu tuổi,

Lời thơ ngây vụng dốt vô duyên

Gửi cho em mà em chẳng hiểu âm,

Anh tiếc gọi mang thơ mình ra để...

Để tôi tiếc mà tình không cháy để,

Nên dù buồn anh cũng vẫn yêu em,

Vẫn làm thơ nhúng chng để mình xem

Rồi đau khổ cháy âm thầm trong mẹ...

Lúc ấy tôi cũng theo mẹ là theo phú con nhà Khuê mùi nhỡ vớ y mà không làm cho Hết để lòng để thì bố đi nát và quê mùa như chúng tôi làm sao tán mẹ em? Sau ngày đó, theo Khuê lời chí thú hỏi hành như mẹ trên chớ y hiểu tôi trong cái bình sách cao ngẩng tôi con nó. Vì vớ y, ngày xưa nó đã gọi, bây giờ tôi gọi gọi gặp trăm lời...

Và tôi không hiểu trong trường hợp nào, cái bóng áo dài kiêu sa chợt ngời đó lại ngã vào tay thằng bạn thân nhất và phá phách nhất lớp của tôi: Thằng Thành. Nhặng bui chi u đờn nh, dù bạn bù đờn vớ i đèn sách, bạn năm đờn a chúng tôi vớ n xoay ra đờn c mớ t mớ thì gi đờn xách xe gớ n máy đi du ngoạn cớ nh núi rớ ng. Và lớ n nào cũng vớ y, hớ có thằng Thành là phớ i có em Hớ nh đi cùng. Thớ ng thớ ng các cuớ c đi chớ i, nớ u có tí ...con gái đờn vào thì sớ vui lên gớ p bớ i phớ n. Hớ nh cớ a Thành thì khớ i nói, nằng vui tớ i đùa giớ n giớ a chúng tôi nhớ mớ t cành hoa giớ a đàn bớ m. Lúc nào cũng gớ n vớ a đờn bên Thành đờn gớ i ta biớ t rớ ng nằng là cớ a Thành, nhớ ng cũng không xa cách vớ i chúng tôi quá làm chúng tôi buớ n...

- Mà y vớ n còn ...vớ i em?

Thằng Thành gớ t đờn u, nớ cớ i nó xót xa:

- Còn. Em vớ n còn thớ ng tao. Hai ông bà già em bây giớ hớ t ghét tao rớ i...

Tôi chớ biớ t chuyớ n tình cớ a chúng nó đờn cuớ i niên hớ c năm đó là hớ t vì sau khi đờn u tú tài, biớ t sớ c mình sớ chớ ng qua nớ i cái tú hai nên tôi tớ giớ gia đờn đờn t vớ Sài gòn tính chuyớ n đi lính. Nhớ ng đờn a khác đờn u ớ lớ i tiớ p tớ c hớ c hành và tớ đó, tôi mớ t liên lớ c luôn vớ i chúng nó. Tôi hớ i:

- Lúc tao đi thì mà y còn tiớ p tớ c ôm sách tớ i trớ ng mà. Mà y đờn c hoãn đờn ch, tớ i sao phớ i đi lính?

Thằng Thành lớ c đờn u, rót thêm bia. Nó ngớ i suy tớ mớ t lúc thớ t lâu mớ i nâng ly, lớ c lớ c cho mớ y cớ c nớ c đá chớ y đờn u trong ly trớ c khi uớ ng cớ n. Nó thớ dài, âm thanh nghe thớ t não nùng:

- Tớ i tao ngu!

- ...

- Mà bạn không, lúc mà đi rồi, vào một dịp nghỉ hè, tao đưa em ...lên gì bạn.

Thì ra vậy, nhưng tôi cũng chưa hiểu hết:

- Muốn cho mà, có trường học có mình mà là để đi tìm phúc đó. Mà như thế này Trôi c thì nói là nó chỉ cần để hôn để Hôn một cái rồi đem nó ra bán nó cũng chưa... Nhưng như vậy có gì là ngu?

- Sao xui, em có bạn.

- Bạn thì cần gì.

- Làm sao để. Mà phải trong hoàn cảnh tao hiểu đó mới hiểu để. Nhà có hai đứa ở nghèo, lấy nhau rồi lấy gì mà ăn. Hôn nữa, ai lấy cho hai đứa học trò chúng tao cần gì nhau?

- Vậy là mà bạn tự nghĩ a truy phong?

- Không!

Giống thế này Thành rồi:

- Tao biết Hôn phá thai!

Tôi nói một hồi rồi ly biệt mình đang cảm, có người nhìn thật sâu vào đôi mắt tôi nhìn thân thật ngày xưa. Nó biết rồi nhìn xuống đất như không chịu nhìn ánh mắt của tôi. Thật sự, tôi chỉ có thể cách gì để trách nó, không hiểu nó nghĩ gì nhưng thấy nó buồn quá. Quen nó

bao năm, tôi ch a bao gi nhìn th y khuôn m t nó th m s u nh t i hôm nay. Tôi rút thêm bia cho nó. Th ng Thành t t nói ti p:

- Xong vi c đó, em đau n m li t gi ng h t m y tháng, t ng đi luôn r i. Ba má H nh r i cũng bi t h t m i chuy n. Mà nghĩ coi, tao còn lòng d nào đ c p sách t i tr ng n a. Có n tao đã tính t t ...

Th ng Thành m i đi u thu c:

- Mà bi t không, năm đ nh t ch ng trình n ng n nh v y mà b h c m y tháng thì làm sao rút k p? Gi a năm, tao ki m ra m t gi i pháp đ p cho c hai: Đi lính. Tao bi t mình đã phá nát đ i H nh, tao mu n đi xa đ H nh có th xây đ ng l i cu c đ i. Mà bi t không, th y Dung ngày x a có nói m t câu là v t th ng dù tr m tr ng đ n đâu r i cũng có ngày s lành. Th i gian s hàn g n đ c t c , s tr l i cho H nh nh ng gì tao đã c p đ o t n i nàng. Tao bi t H nh đ p và thông minh, nàng s tìm l i đ c mùa xuân th hai c a đ i mình. Mùa xuân đó, đáng bu n thay, s ch ng có hình bóng c a tao. Mà bi t tao yêu H nh nh th nào...

L i m t ng m bia n a:

- M t bu i chi u tr i m a... mà bi t cao nguyên mình tr i m a nó bu n nh th nào, tao đ n nhà thăm H nh. Ông già H nh th y m t tao là mu n phang ch i vào đ u nh ng tao l y h t can đ m nói v i ng là tao đ n t giã H nh l n cu i. ng cho tao vào nhà thăm H nh. Mà bi t H nh nói gì v i tao không?

- Nói gì?

- H nh b o H nh tha th cho tao, và câu nói cu i cùng, nàng v a nói v a khóc ng t: "Em yêu anh mãi mãi..."

- Mà có nói H nh là mà đi lính?

- Có. Tôi nghĩ p Hánh, nàng cám tay tao rái lám đi trong tiếng khóc, nán ná tao đáng đi. Mà
biát không, tao táng đán đá tá giá nàng, không ngá lái làm nàng buán thêm. Tôi đó, tao ra đi,
chân bác mà lòng nhá cháy ra, trái tim náng trĩu u sáu. Nếu ai hái tao có buái chiáu nào thá
láng nhát trong đái, tao phái nói là buái chiáu đó.

Tôi nhá có lán vá lái quá cũ cách đây khoáng 2 năm, ngái uáng bia trong mát quán cóc, vô tình
nhìn tháy Hánh đi qua vái hai ngá i bán, tôi cháy ào ra la lán: "Hánh, Hánh ...."

Hánh đáng bác, nhán ra tôi, nàng cháy đán ôm chám láy, tình cám tá nhiên nhá bán bè thân
thát lâu ngày gáp lái. Tôi tháy nàng báo đán hán, mát tuy còn pháng phát nét buán nháng ván
đáp nhá ngày nào. Hánh khen tôi "đáp trai ra" và nhát đán đái "đá Hánh giái thiáu nhá bán
cho". Tôi cháa káp hái han vá Thành thì nàng đã kiáu tá, quên luôn cá chuyán giái thiáu mà
nàng váa nhác đán.

- Mà biát không, tao đã táng đi lính là xa Hánh đác, ai ngá ra tráng lái vá đúng sá đoàn 23
bá binh.

- Mà gáp lái Hánh?

- Bá tá lánh đáng tái đó mà, muán trán cũng không đác, mà mà biát không, ngá i ta nói "tình
cũ không rá cũng lái"...

Tôi hái:

- Hánh còn yêu mà không?

Mát ông sĩ quan bá binh ráng rá, mát ngá i sáng:

- Vn nh ngày nào.

- Vy thì có chó gì đâu mà ph i bu n quá vy?

- Nh ng ngày đ u g p i sau m t th i gian xa v ng, chúng tao qu n vào nhau nh hai con sấu. Nàng khóc, nàng k cho tao nghe h t. Dù m mà bi t không, có đi xa nh v y m i hi u th ng nào là b n t t, th ng nào ch ch c ch mình đi xa đ tán t nh đào mình.

Tôi ng c nhiên:

- B n bè t i mình có nh ng th ng m t d y đ n th à?

- Có vài đ a nh ng tao không trách t i nó. Dù gì H nh cũng v n là gái ch a ch ng, tao l y t cách gì c m đoán chúng nó.

Tôi th y may ph c cho mình vì đã đi xa t lâu. N u còn i, nhìn bóng dáng H nh l loi và đ p tr i lên nh con thiên nga cô đ n gi a bày v t ch c gì tôi đã ch ng quên nghĩa b n bè mà đ n tán t nh nàng. Tôi i càng th y ph c th ng Thành h n, th y nó đ l ng và chín ch n quá.

- Nh ng H nh đâu có ch u đ a nào, nàng coi t t c nh b n. Ba m nàng h u nh cũng đã quên chuy n x a cũ, cho phép tao t i nhà ch i... Mà mu n ngăn c n cũng không đ c vì nhà nàng bây gi m ti m ăn, bán đ nh u.

- Đ p nh H nh mà làm chiêu đ i viên thì khách kh a vào đông ph i bi t?

- Còn ph i h i, cây si m c đ y nhà, m c t ngoài c a m c vào t i trong qu y tính ti n. Có đ a

còn bày đ t làm th đ trên bàn đ t ng H nh nh ki u t i mình ngày x a y mà. H nh khoe tao ngày nào cũng bán đ c vài ch c ngàn...

- Th b n ng bày gi làm có hay h n th c a th ng Khuê h i x a không?

Th ng Thành c i:

- Hay c..., báo h i H nh và m y đ a em ph i y "ô đ ja ven" ra chùi c bu i.

Th ng Thành đ t nhiên đ ng d y, y cây Colt .45 n i gh đút vào b ng:

- Mà có m c đá ch a, đ tao đ t ra ngoài đi đá v i tao. Lính nó gài mìn tùm lum, mà đi ng qu ng nó n vng m t ...đá thì t "gi c lái" s tr thành "l t giái" nh i Vi t C ng th ng g i chúng mà...

Tôi đ ng d y, làm thêm m t ng m bia r i vu t mi ng kh khà:

- Đù m m y th ng Vi t C ng là vua ch i ch , th ng nào mu n l t thì c t i đây, tao ch p c bác H c a chúng nó... Nh ng m t cái gì thì đ c ch m t cái đó thì ch ng thà ch t s ng h n.

Tôi theo th ng Thành b c ra kh i l u c a b ch huy đ i đ i. U ng t chi u đ n gi đã sáu b y chai r i nên b c chân tôi có ph n nghiêng ngã. Ngoài tr i vùng mi n Tam biên t i tằm mù m t. Len l i gi a m t m h m h , giao thông hào m t lúc, chúng tôi ra t i hàng rào phòng th . Tôi v a đi theo nó v a c n nh n:

- Đù m đi đá mà cũng khó khăn v y à? Đ i ng i có b n cái thú, ăn ng đ... a, b binh t i mà xem ra ch ng đ c cái nào c .

Th ng Thành tr i:

- Đây là ch d ng quân r i mà còn kh n n v y đó th ng con trai. chi n tr ng, còn thê th m h n n a.

Chúng tôi d ng b c, đ ng trên m t ng n đ i, khoan khoái cho n c trong ng i ch y ra.
Th ng Thành nói:

- Mà y bi t không, m i l n đ ng đái nh th này tao luôn luôn nh đ n m t khúc phim xi nê đã coi lúc nh , cái phim c u sông "Quai" gì đó. Th ng lính Nh t đ ng trên c u đái xu ng, trúng vào m t th ng lính bi t kích Anh Qu c. Th ng này ch còn n c n m im mà nghe n c ti u ch y trên đ u mình. Đã bao nhiêu l n, tao t h i có khi nào tao đái trúng vào m t m t th ng đ c công Vi t C ng nào đó đang n m im tr n d i hàng rào không?

Tôi c i:

- Lính mình đi ch i đ tùm lum, mang đ th b nh trong ng i, th ng Vi t C ng nào vô phúc b đái vào m t n u không ch t thì cũng mù.

Hai đ a cùng c i lên s ng s c. Th ng Thành nói:

- Đù m cho đáng đ i. Ai bi u lính C ng Hoà không ch u đi mà l i đi lính Vi t C ng.

Trên đ ng tr v , c th tho i mái nh nh m, chúng tôi sóng b c bên nhau. Tôi móc bao thu c rút m t đ i u tính m i l a nh ng con nhà Thành nhanh tay d t l y cái h p qu t:

- B cho con xin, lát n a vào l u h ng hút. Mà đ t l a lên là pháo nó p vào đây ch y không k p bây gi .

Tôi ho ng h t b đi u thu c vào túi, th m ph c th ng b n. M i ngày nào đây nó còn là m t anh h c trò ng ngáo, ch a bi t cây M-16 tròn méo ra sao mà bây gi đã kinh nghi m chi n tr ng đ y mình. Nó nói tí p:

- Mà bi t không, t i tao và t i nó canh ch ng nhau t ng ly t ng chút. Gi a r ng núi, ch c n m t ánh l a nh lóe lên là cũng đ tr thành m c tiêu cho bao nhiêu cây pháo. T c đang vui, tao không mu n xu ng h m.

- Mà có l n nào b pháo nh v y ch a?

- Nh c m b a. Pháo thì nh m nhè m gì, có l n chúng nó đánh đ c công m i ngán...

Chúng tôi đã tr l i l u. Tôi m i đi u thu c, th ng Thành g i ng i lính n ng thêm con kh m c và l y thêm bia. Tôi h i nó:

- L n đó đánh đ c công ra sao?

- Đù m nh l i còn l nh gáy. Mà bi t không, n u ti u đoàn tr ng tao không có tiêu l nh ch ng đ c công thì lính mình b n vào nhau cũng đ tan hàng r i. Cũng m t đêm nh th này, t i tao đang yên gi c thì chúng nó l t vào tr i đ c. M y th ng gác qu qu ng làm sao không bi t mà đ chúng c t c ch t t i. Cũng may là ti u đoàn tao đã đ c th c t p ch ng đ c công cách đó m y ngày. M i đ u, t i tao cũng ho ng vía lên, không bi t gi c có bao nhiêu đ a, và tính ch i trò gì. Chúng nó th ng nào cũng tr n, mò m m đi trong bóng t i.

H t i nó r trúng ai có m c áo là c dao mà l i lút cán. T i tao cũng đâu có ngu? B n vài trái sáng lên, nhìn cái là bi t li n. Đù m th là phe ta cũng b t ch c l t áo ra tr n r i theo đúng tiêu l nh c n m yên m t ch . Sau đó thì có gì là khó? H th ng nào mò m m l ng qu ng thì

nó là đ ch, c ph ch t m nó ra. G n sáng, t i tao b t s ng đ c hai th ng, b n ch t t i ch 7 th ng. Ba t tam tam mà. Ch t i m y th ng lính gác b c t c , có đ a dây đàn đ ch mà có ai dám ra c u? Ra đ ăn đ n à?

Chi n tranh qu th t tàn nh n. Tôi cũng không ng m t th ng h c trò cách đây vài năm ch a dám c t c m t con gà nh th ng Thành mà bây gi nói chuy n chém gi t t nh b ngon lành nh ngày x a chúng tôi k chuy n x y ra trong xi nê. Đ i phi công chúng tôi cũng s ng trong c nh l a đ n t ng b ng nh ng có bao gi nhìn đ c nh ng cái xác ch t do mình gây ra. T nhiên, tôi nhìn xu ng bàn tay nó và nh đ n câu th đã đ c đ c đ đầu đó: "Bàn tay anh v y máu quân thù..."

Th ng Thành l i rót thêm bia:

- U ng đi mày... lâu ngày g p l i nhau u ng m t l n cho nó đã, không bi t bao gi m i có m t ngày nh hôm nay.

- L n cu i cùng mày v Ban mê thu t h i nào?

- Cách đây h n sáu tháng.

- Lâu v y mày?

- Nghĩ l i tao m i th y bu n cho thân ph n. Mày bi t không, ch ng thà đi hành quân trong r ng, tuy c c kh và trách nhi m n ng n , đ u óc l i không có lúc nào r nh rang nên mình không bi t suy nghĩ, không bi t so sánh, không bi t bu n, không bi t mình cũng là m t con ng i nh bao nhiêu ng i khác... V đ ng quân, nhìn l i cu n l ch m i th y gi t mình, m i th y mình b thi t thời nhi u quá...

- Mày có ghé thăm H nh?

- Có. Gp nhau bao giờ cũng vui hết nhng khi chia tay mới là buồn. Ltn nào Hnh cũng khóc hết nước mắt. Tao thấy tội nghiệp Hnh quá. Mà y biết không, tao chẳng còn gì để cho Hnh cả, trong khi đó, nàng có rất nhiều: số đẹp, số thông minh v.v... Hnh vẫn thường yêu tao và vẫn sẵn lòng chờ tao nhng ngày nào. Mà y biết không, Hnh còn biên thư cho tao đều đặn. Tao sợ ng, chỉ n để n là nh b i nhng lá thư này. Nói thật với mày, ngày quen Hnh, tao cũng không ngờ nàng thường tao đến như vậy.

Tôi làm một ng m bia, c i c i:

- Vậy là chuyện tình của mày dù có tí đau thường nhng cuối cùng vẫn có được kết quả phim n, thì nào cũng phải có màn "c i c" rồi mới hết phim được. Anh chờ Thành chẳng nào cho em uống rượu mng đây?

Nhng Thng Thành không c i. Nó l c để u buồn bã:

- Chẳng chẳng bao giờ.

- Mày nói gì n?

- Mày biết không, ông già bà già tao có đến nói chuyện với ba má Hnh. Bên nhà Hnh báo tao nên chờ vài năm.

Tôi phn n giúp thng Thành rất mau:

- Chẳng C... dù m b ché lính sao?

- Mái đáu, tao cũng chái thá tùm lum nhá mà y nhá ng rái nghĩ lái, mình tháy không thá trách há đác?

- Tái sao?

- Náu mày có con gái, mày đâu muán gá con mày cho mát tháng lính bá binh nghèo khá vái sá láng không đá mua bao gáo và không biát sá mác sá mi gá lúc nào, y là cháa nói đán chuyán mát năm á nhà chá có năm mái ngày...

- Mày nói đúng nháng đó cháa phái là cái cái lý do gán nhát.

- Lý do gì?

- Cái tiám cáa nhà Hánh. Nhà Hánh đâu có khá giá gì, bây giá má cáa tiám, nhá Hánh mà khách kháa vào nhá đián, mái ngày thu vô máy chác ngàn. Hái mày, náu gá Hánh đi thì tháng chó nào nó thám vào mà tráng cây si náa, tiám chá còn nác đáng cáa.

Tháng Thành gát gá, liác nhìn tôi nhá nó đã biát nháng đáu đó nháng không tián nói ra. Tôi tiáp:

- Nháng mày đáng quên là cá nác Viát Nam bây giá, ngoái trá máy tháng ba tàu và máy tháng tháng gia tham nháng, ai có con mà không đi lính? Đá má Viát Nam bây giá mà không gá cho con cho lính thì gá cho ai?

- Dĩ nhiên là trác sau gì ngái ta cũng phái kiám mát tháng con trai nào đó mà gá phát đá cho rái, nháng cá chá đá náu nó bát đác mát tháng công chác hay kát lám là tháng lính văn phòng ván còn đá hán là tháng lính tác chián bá binh nhá tao...

Đêm bây giờ đã khuya lắm. Một hai đứa đã bắt đầu riu riu. Thành nhìn đứa ng h r i làm h t ly bia, đứa ng d y. Nó đeo giày ba ch c và súng ng vào r i ch p cây M-18 trong góc l u th y cho tôi:

- Mà thằng này đ l có chuyện gì còn lo thân đ c. Tao ph i đi m t vòng ki m soát đ i đ i coi chúng nó gác g ng nh th nào, lát n a tr l i. Đu m đ du kích nó xông vào đây thì x v i m y th ng không quân t i mày l m.

Tr c khi b c ra, nó ch tôi cái gi ng b :

- Nếu tao v tr , không ch đ c, mày c v c leo lên đó mà ng . Nghe đ n pháo kích, c ch y th ng h ng này, th y cái h m đó không, c a ban ch huy đ i đ i, c phóng vào đó là ăn ti n. Nh xách cây M-18 theo, đ m súng l c c a chúng mày b n không ch t Vi t C ng đầu.

Ng i lính truy n tin đeo máy vào theo gót ông th y đ t ra ngoài. Còn l i mình tôi trong cái l u ch huy v ng v , ng i đ c m ch ng 15 phút, tôi c m th y bu n ng không ch u đ c. N c c n ly bia, tôi c i đôi giày r i ôm cây M-18 phóng lên gi ng b . Tuy u ng r u đã say nh ng hình nh cu c đ t kích th ng Thành v a k làm tôi th y l nh gáy, bèn ng i d y x giày vào, lên đ n cây súng, khóa an toàn l i cho ch c ăn r i n m ng ngon lành...

Hôm sau, tr i ch a sáng tôi đã th c d y đ chu n b đi ké chi c xe đ t ti p t v l i Kontum. Còn đ chút thì gi , th ng Thành b n r n m i tôi m t ly cà phê. Chúng tôi ng i im l ng trong l u hút thu c lá, suy nghĩ mông lung. Tôi không bi t nó suy nghĩ gì nh ng tôi suy nghĩ v nó, v nh ng th ng trai tr Vi t Nam nh nó và tôi ph i b nhà, b ng i tình, b c cu c đ i đàng sau đ m c áo nhà binh ra đi. M i l n đ u đ i u thu c nó rít đ lên, tôi đ ý c p m t th ng b n mình v a hào hùng v a có v xót xa.

Có ti ng đ ng c c a chi c xe đ t t xa ch y t i. Tôi u ng h t ng m cà phê, đ ng d y:

- Tao đi! Mà ráng gi mình.

Th ng Thành đ i đ i u thu c, b c theo tôi:

- Không bi t ch ng nào m i g p i mà.

- Mà có nh n gì v i H nh không, tao th nh tho ng cũng ghé v Ban mê thu t hoài?

- Kh i. T i tao v n liên l c th t v i nhau.

Chi c xe "đ t" lăn bánh r i, nhìn lui, tôi v n còn nhìn th y th ng Thành đ ng yên trên ng n đ i tr c, đen s m gi a b u tr i còn m s ng bu i sáng. Lòng tôi ch t đ y lên nh ng quá kh êm đ m c a ngày x a còn đ i h c...

Ch ng năm sau, trong m t phi v t ăng phái Banmêthu t, tôi i g p th ng Thành t i quán nhà H nh. Cái thú vui duy nh t c a nh ng th ng b n m c áo lính lâu ngày g p nhau luôn luôn là u ng r u. B a ti c tao ng b t ng c àng có v đ m đà h n v i s góp m t c a H nh. Nhìn hai đ a ng i sát bên nhau, tôi th y chúng nó x ng đôi v a l a quá. Th ng Thành lúc này đã mang lon Trung úy, v phong tr n làm cho khuôn m t v n đã đ p trai c a nó c àng tr nên l m li t l th ng. Nó c i nói huyền thuyên, b t tôi c ng ly lia l a. Tôi đoán cu c tình c a nó ch c đã có gì thay đ i. Qu th c, sau vài chai bia, cu c u xì tin vui ra:

- Mà bi t không, nói cho mà m ng, tao s p s a làm đám h i v i H nh.

Tôi c ng ly v i nó:

- Nh t mà. Nói th t, nhìn cái b n m t c a mà lúc m i b c vào đây, tao đã đoán v y. Thành ph này s có kh i đ a th c tr ng đ m đ làm th th t tình. N n thi ca Vi t Nam i s p s a có vô s ki t tác b t h m i...

Hnh cú đ u đ u m t n c i mà tôi không hi u là hnh di n hay m c c . Th ng Thành nói:

- Nh th ng Khuê đ o nào?

- Tao nghe nói nó bây gi đang du h c Canada...

Tôi nhìn Hnh:

- H i đó sao Hnh ch i ác quá v y? Th ng i ta biên t tình, không thích thì v t đi, t i sao l i ph i sao làm nhi u b n đ phát hành cho c tr ng đ c?

Hnh c i, li c m t nhìn Thành. Tôi ch t khám phá ra cái li c m t này là con dao s c đã gi t ch t không bi t bao nhiêu trái tim c a đàn ông.

- T i Hnh ghét cái tính kên k u c a anh y. C t ng nhà giàu đ p trai h c gi i là ngon lành l m...

- Cũng nh Hnh mà gi này nghe nói nó đã đ K s hàng không bên Gia nã Đ i.

Ch cho đ n lúc Hnh b vào nhà trong, tôi kh u th ng Thành:

- Ông bà già Hnh đ i ý r i à? H i nào v y?

- Cách đây vài tháng thôi. Nghĩ cũng t i, hai ông bà cũng th ng tao l m đ y ch , nh ng x a nay còn ng n ng i vì v n th ng con gái mình h n, s nó đeo khăn tang. Bây gi hòa đàm Ba lê ký r i, ng b nghĩ gi c s p yên nên m i nh n l i...

Nh c t i Hi p c Ba lê, tôi th y nói trong tim. Hi p c c... gì mà i đ cho b n quân xâm l c đóng i mi n Nam. Tôi c ng ly chúc m ng nó, nói bằng qu :

- Mà nghĩ s có hòa bình th t à?

- Hòa bình c... Đ r i mà xem, t i nó ngh ng i ch ng vài năm r i s ch i m t cú c n lảng cho coi, cái ki u nh năm 1972 đó...

Tôi nói đùa:

- Bít v y thì mà ph i làm sao mà c i H nh cho s m. Đ lâu quá hai ông bà thay đ i ý ki n thì m t công làm i t đ u.

Th ng Thành không c i theo câu pha trò c a tôi. Trán nó nhăn i đ y v t i .

M H nh d n món cá h p ra r i kéo gh ng i chung v i chúng tôi. H nh lẳng xẵng d n chén đũa, đ i u b y h t m t ng i v hi n. Tôi không ng c nhiên l m khi nghe th ng Thành g i m H nh là "M". Tôi h i:

- Mà v phép hay làm gì?

- Ti u đoàn đ i v đóng đ dây đã m y tháng r i, hy v ng đ c càng lâu càng t t, nh ng cũng v n không bi t s đi lúc nào.

Món cá h p th t là đ c đáo. Hai th ng nhà binh c luôn tay g p, m m nhai lia l a, ch ng c n gi ý t hay l ch s gì c . Th nh tho ng, chúng tôi ng ng tay, nâng ly nói v i nhau "Đô đi mà",

u ng c n ly r i i h m h thò đưa ra g p ti p. Hai m con H nh ch ăn u ng c m ch ng, d ng nh h c m th y thích thú h n khi nhìn chúng tôi ăn. H nh khéo léo cu n nh ng cái cu n th t đ p đ lên đĩa cho tôi và Thành. C m cái cu n do H nh cu n trong tay, tôi th y th ng b n mình t t s quá. Nàng đã đ p, thông minh, i khéo léo và chung tình nh v y thì b n ch "Công Dung Ngôn H nh" không thi u ch nào. Các c đ nho ngày x a cũng ch mong có đ c ng i v nh v y là cùng ch m y.

Tôi ch bi t gia đình H nh s s , và ngày x a h i có ác c m khi nghe Thành k chuy n h không mu n cho H nh c i nó, nh ng sau b a ăn hôm đó, tôi nh n th y m H nh th t là hi n. Hi n nh bao nhiêu ng i m Vi t Nam khác. Tôi còn bi t là bà r t th ng th ng Thành. Đúng nh i nó nói, bà ch lo cho con thôi ch đâu ph i bà có ý đ nh mu n g con gái cho b n nhà giàu hay ch quy n quý nh ng i ta th ng nghĩ. Su t b a ăn, bà c h i "T i con th y r i gi c có yên không?". L n nào th ng Thành cũng tr i: "Yên ch má, dân mình nghèo quá, kh quá r i, đã đ n lúc đ c tr i ngó i."

Đêm đó, l n đ u tiên k t ngày xa gh nhà tr ng, tôi th y th ng Thành sung s ng th t tình. Nó c i nói huyền thuyên, rót r u cho tôi lia a. Có l n, nh tràn ng p trong bi n h nh phúc, nó nâng ly nói v i tôi gi ng kh khà: "Mày bi t không, mình c ăn hi n à lành, đ i mình r i s có lúc đ c tr i ngó i." Ni m vui c a nó hình nh cũng lây sang tôi. Tôi đ kh nó:

- Hôm nào đám c i mày, mày cho tao đi phù r đ c không?

Th ng Thành v vai tôi qu quy t:

- B t bu c. Tao ph i nói v i H nh ki m m y cô phù dâu th t đ p đ cho x ng đôi v i mày.

Chúng tôi i c ng ly. Đ n đ p chén đĩa xong, H nh vô nhà trong i y ra cây đ n ghi ta đ a cho tôi:

- Bây gi là đ n ph n nh c yêu c u. T ngày anh đi lính, H nh ch a đ c nghe anh hát, anh hát cho H nh nghe m t bài đi.

Đã lâu lám rái, chúng tôi mái có mát dáp háp mát vui nhá hôm nay. Gì chá hát háng thì tôi thích lám, cháng cán khách sáo lián dáo đán, "đá" lián bán Tuyát Tráng. Hát bài, Hánh khen tôi rái rít nháng tháng Thành cái:

- Tao chán máy tháng không quân nhà mày, há có ca nhác có nháy đám mà chúng mày không lời bán Tuyát tráng ra đá ...hành há thì đem đáu tao ra chát. Hái thát mày, có mát bài hát, nhai đá nhai lái mãi mà không biát chán à?

Tôi hùng dũng cháng chá:

- Có mát bài nhai đá nhai lái còn đá hán không, váy bá binh tái mày có bài gì?

- Tái tao dân tá chiáng, bài gì cũng hát đác. Đáa đán đây, đá tao hát mát bài táng ngái vá sáp cái.

- Bán gì?

Tiáng dáo đán vang lên dáu dàng. Tôi cháu thua tháng Thành cái khoán này. Nó nhìn Hánh:

- Hánh muán anh hát bán gì?

- Tùy anh, nháng lâu quá Hánh không nghe anh hát "Tình nhá".

Phái công nhán, nó đán và hát hay hán tôi. Tiáng hát và tiáng đán cáa nó nhá ôm kín láy chúng tôi. Hánh nhám nghián mát nhá uáng táng lái ca cáa ngái cháng sáp cái. Tôi uáng bia và đát thuác lá liên miên cho đán khi hát bài.

Chả a k p đ ai v tay, thng Thành l i d o đ n. L n này, nó c t ti ng hát: "Anh, h i anh i l i Charlie... anh h i anh giã t vũ khí..." Không khí trong nhà t nhiên bng tr nên bu n kinh khng. Hình nh oai hùng, hình nh c a chi n tranh, ch t chóc t nhiên tr v . Gi ng nó nghe nh khóc n c lên khi hát đ n đ n: "Anh, cũng anh v a i l i m t mình, v a i l i m t mình, Charlie, tên v n ch a quen ng i dân th thành..." Tôi th y H nh ch p m t th t mau, t t sng không hi u vì th ng nh ng i anh hùng đã ra đi hay nghĩ đ n nh ng ngày mai đ y b t tr c.

Xong b n nh c, thng Thành gác đ n không hát n a. M t b u không khí im l ng bao trùm t t c . Không ai nói v i ai, nh ng hình nh m i ng i đ u c m th y mình đang s ng trong m t giai đ n cam go c a đ t n c. Hi p c "Hoà bình trong nh c nhã" v a đ c ký, ng i M g đ c khúc x ng m c trong cu ng h ng là l y l i đ c các tù binh c a h . Bây gi , h có th r nh tay cu n gó ra đi. Ai dám b o đ m gi c C ng s tôn tr ng hi p đ nh này? Ti n vi n tr c t, v t giá leo thang hàng ngày, t ng lai quê h ng th y m p m quá...

H nh đ t ng t phá tan b u không khí:

- H nh đ ngh t i mình đ ng ca đi.

- Ý ki n hay. Hát bài gì?

- Bài gì các anh thích nh t?

Tôi suy nghĩ. Bài gì chúng tôi thích nh t nh ? Nh c tình c m? Chán b m . Hát v Lính? Cũng chán phèo. V chi n tranh? Bu n th m quá. Tôi mu n hát m t bài nào có th đ đ em tình th ng, đ em hy v ng, đ em tin yêu tr l i vào lòng chúng tôi nh th nào còn đi h c. Nhìn bên trái tôi, M H nh ng i n ng ch u u t . Tr c m t tôi, khuôn m t thng Thành h n lên nét m t m i c a chinh chi n, và bên c nh nó, H nh ng ngác nh con chim non s p s a r i t . Tôi nh đ n m t bài đ ng ca c a Ph m Duy mà chúng tôi th ng hát năm đ nh . Ph i r i, bài "Tr l i tôi tu i tr ".

Tôi đ ngh . T t c đ u đ ng ý. Th ng Thành nói:

- Có ai còn nh h t không?

- Ăn nh m gì, nh khúc nào hát khúc đó.

Tôi đ o đàn r i c t ti ng, c b n v a v tay v a hát theo: "Tr l i tôi là tu i tr mênh mông, chúng mình nh lúa reo trên ru ng đ ng. Dù m a tuôn, dù bão cu n, bông lúa vàng cu n cu n gió đ a lên, dù bom r i, dù súng t i, bông lúa vàng v t l a khói lên ngôi... Tr l i tôi là tu i tr yên vui, đ u r ng đang chi n tranh hay hoà r i..."

Tuy thu c câu còn câu m t, nh ng bài hát ngày hôm đó là m t bài đ ng ca hay nh t trong đ i tôi. Tâm h n chúng tôi t đ ng s ng đ y nh ng ngày x a yêu đ u cũ. M i b y tu i, đ i chúng tôi qu th c nh "lúa reo trên ru ng đ ng."

Chúng tôi đã l n lên đ th y "dù m a tuôn, dù bão cu n", đ a nào ch t đã ch t. Ng i còn s ng, ch p nh n hy sinh và hăng say chi n đ u đ th y cu c đ i chúng tôi v n nh "bông lúa vàng cu n cu n gió đ a lên..." Không ph i ch b n tr m i th y c m đ ng, chính m H nh cũng ch y hai hàng l khi chúng tôi hát đ n câu: "Tr l i tôi là tu i tr vô t , chúng mình nh l chim trong r ng già... R ng âm u, đ y ác thú, chim bi t l a đ c r ng rú vây quanh..." Và khi đ n đ n: "Tr l i tôi là tu i tr bao dung, chúng mình nh gió kh i n i m t mừng... Dù non sông, còn cháy nóng... tha th nhi u đ lòng th y tin yêu..." tôi th y n c m t H nh ch y ra. Nàng đ yên v y cho đ n h t bài...

Năm y tôi v a tròn 21 tu i. Sinh ra và l n lên trong khói l a, đó là l n đ u tiên trong đ i, tôi th y xót th ng cho tu i tr Vi t Nam...

Kho ng tháng sau, tôi nh n đ c thi p m i đ đám h i c a th ng Thành. C m t m thi p trong tay, tôi c m th y m ng cho nó. Sao bao nhiêu sóng gió r i cu i cùng hai đ a cũng đ c b n nhau, nh l i nó nói: "R i s cũng có lúc mình đ c tr i ngó l i...". H i y, dù hi p c hòa bình đã ký nh ng cu c chi n càng ngày càng tr nên kh c li t. Gi c m m t lo t t n công t i nhi u n i đ th chân c ng c a quân ta sau ngày M rút. Tôi b n đi hành quân lu bù nên không v ăn

đám hái nó đác. Muán mua gái cho hai đáa mát món quà nhá cho đúng đáo bán bè cũng cháng có tí n, đành làm lá luôn. Mát buái sáng đi lên tầng phái cho Ban mê thuát, tôi xách xe cháy ra quán Hánh tính ăn sáng và nhân tí n đá thăm hái nháng tí m đã đóng cáa. Tôi đoán già đoán non ráng tí m phái đóng cáa vì khách tí i tí m đá tháng thác ...Hánh chá đâu phái món ăn, nay Hánh đã là hoa có chá rái thì ai thêm tí i náa. Tán ngán, đã toan bá đi thì Hánh tá trong nhà cháy ra gái tôi. Chúng tôi máng rá hái chuyán nhau. Tôi hái:

- Quán Hánh đóng cáa hái nào váy?

- Máy tuán rái!

Và nhá đoán đác nháng gì tôi suy nghĩ trong đáu, náng nói luôn:

- Không phái nhá anh nghĩ đâu. Tái ba Hánh đác đái vá Nha Trang, nhà Hánh phái đán xuáng đó. Nhà cáa đã bán đác rái, hôm xuáng Nha Trang mán nhà Hánh kiám anh quá trái mà không gáp.

- Kiám đá làm gì?

- Đá ... nhá anh chá Hánh đi thuê nhà.

Tôi cái:

- Bán bè đái vái nhau tát nhá ?

Hánh cái tán bá:

- Không nh anh thì nh ai? Ng i ta nói quen b n 3 năm nh trong m t ngày mà.

Tôi ch u thua H nh v cái kho ng ăn nói th ng ru t ng a nh v y, ch s gì c . R i H nh m i tôi vào nhà, tôi t ch i vì có phi v c n ph i c t cánh s m. Nh đ n cái thi p m i ăn đám h i mà ch a g i quà, tôi b i r i h i:

- Hôm n nh n đ c thi p m i c a H nh mà không v đ c, u ng quá. Đám h i vui không?

H nh ch p m t th t mau nh mu n đ u m t v chua cay nào đó v a b c lên t đáy lòng:

- Đám h i g i thi p đi kh p n i mà cu i cùng ph i h y b . Anh Thành b n đi hành quân, không xin phép v đ c.

Tôi th y qu n đau trong ru t. H nh ti p luôn:

- C tháng sau, anh Thành ghé thăm nhà đ c m t ngày, ba m cho t i này làm đám h i luôn. Bu n c i i m, bu i sáng anh Thành v , bu i chi u làm đám h i li n. G p v y nên đâu có m i đ c ai, ch có vài ng i thân trong gia đình. Ngay t i hôm đó, t i H nh đang ng i nói chuy n tr c sân nhà thì có xe díp nhà binh đ n đón nh đi li n, nghe nói ti u đoàn đ ng n ng i m i đầu đó...

Tôi t ng t ng đ n c nh ly bi t đau lòng đó c a th ng Thành. Nhà H nh i s p s a đ n đi, bi t ch ng nào hai đ a m i đ c g p nhau? Đ i lính kh th t. Tôi đ i đ tài:

- Ch ng nào H nh v Nha Trang?

- Tu n sau. H nh xin m i i đây cho g n gửi anh Thành nh ng ba không ch u. Ba b o đ i đ n lúc c i xin xong thì mu n làm gì thì làm nh ng bây gi thì "t i gia ph i tòng ...b ".

Tôi y gi y biên v i cho H nh cái đ a ch Nha Trang r i t giã:

- Hôm nào v Nha Trang nh ghé tôi ch i. N u tôi ch đ c th ng Thành t Pleiku v t i Nha Trang thì H nh tr công tôi cái gì?

- M t ch u cá n ng và m t chai Martel.

- Nh t H nh.

Ng i tài x sang s chi c xe díp lao đi. H nh v y v y tay chào tôi. Lúc xe qu o ngã t đ ng, vô tình nhìn i, tôi v n còn th y H nh đ ng đó nhìn theo. Tôi bi t k ni m c a nh ng ngày x a còn đi h c và l n g p g ng n ng i l n tr c v a s ng d y trong lòng nàng. Trong m t quê h ng khói a, s đau kh không ch a m t ai. Nó làm nát lòng ng i lính tr , làm ch y máu trái tim nh ng cô gái đ u hi n. Su t ngày hôm đó, tôi suy nghĩ miên man v cái đám h i c a th ng Thành. T i nghi p nó, không bi t gi này nó đang lê đôi giày đnh m t xó x nh nào đó c a quê h ng...

Tính thì d v y nh ng H nh đ n v Nha Trang r i mà c năm tôi ch g p đ c có vài l n. Cu c đ i lính ...phi công c a tôi, m t tháng thì 15 ngày đã ph i đi bi t phái nh ng vùng đ a đ u gi i tuy n. Nh ng ngày còn l i phi đoàn cũng bay t sáng đ n t i m t m i mò v , r i còn b n bè, còn đào đ ch, còn bao nhiêu chuy n l nh k nh khác n a ch đ i, thì gi đâu đi thăm ai? Cu c chi n ác li t quá, không bi t s ng ch t lúc nào nên chúng tôi ch tr ng "ăn ch i ch t b ." Tôi cũng ch còn bao gi g p đ c th ng Thành. G p H nh m t l n, nàng nói Thành ch a bao gi đ c v thăm H nh. Ch a làm v lính mà th y nàng đã có vóc dáng và ăn nói đúng đ u v lính. Cái gì cũng lo, ngày nào cũng ch , và c p m t thì càng ngày càng trng xu ng, bu n thăm th m. Nhìn nàng, tôi t h i n u th ng Thành không ph i là lính thì cu c tình hai đ a s đ p bi t bao? C hai đ u đ p, đ u thông minh, đ u tài gi i. Tôi cũng ch ng giúp đ c gì vì thân ph n mình lo còn ch a xong, bi t giúp đ ai.

R i m t bu i sáng kinh hoàng, Vi t C ng đem ba s đoàn b binh, m y trung đoàn pháo và chi n xa b t thình lnh t n công và tràn ng p Banmêthut. Quân ta ch ng c anh đng nh ng cu i cùng b đ b p. Là m t phi công, tôi bi t rõ l c l ng phòng th c a quân mình t i đây.

M t trung đoàn b binh và m t liên đoàn Biệt Động Quân làm sao ch ng n i m t lúc ba s đoàn đ ch? M t l n n a, các chi n sĩ b binh l i đ em máu đào c a mình ra đ s a ch a nh ng l i l m c a c p ch huy. Tôi v a bi t phái t Phù Cát v thì đ c tin Banmethu t hoàn toàn th t th sau g n m t tu n l giao tranh đ m máu. Quân ta rút v l p phòng tuy n m i Ph c An. Có đi bay đánh gi c m i bi t cái phòng tuy n này tr c sau gì cũng b tràn ng p vì lính đã m t tinh th n. M t v l c con, ch ng còn ai có tinh th n đ chi n đ u n a. T h n, m i ng i đ u nói v i nhau v cái tin đ n: "Ông Thi u ký m t c giao cao nguyên cho Vi t C ng đ gi đ t Nha Trang tr vào." Đã có m t c trao đ t v i nhau thì đánh đ m làm c... gì n a, ch t u ng m ng. Tuy n phòng th Ph c An ch a b m t trái pháo, lính đã thay phiên nhau b ch y.

L đoàn III Dù t mi n trung v n a đ ng đ c l nh khăn gói lên b trí đèo Khánh D ng, con l duy nh t đ n v Nha Trang. C n c Vi t Nam bàng hoàng rúng đ ng, nhìn đầu cũng th y nh ng khuôn m t tang tóc s u th m. M t trong nh ng khuôn m t tang tóc s u th m n y là H nh. M t t i, nàng đ n tìm tôi.

Dĩ nhiên, câu h i đ u tiên c a H nh là có g p Thành đ đầu không. S đoàn 23, s đoàn l ng danh đã t ng đánh tan nát s đoàn 320 gi c, làm chúng tán đ m kinh h n năm 1972, nói theo danh t c a chính ph mình là đang tái ph i trí nh ng th t ra là đã b tan nát t t i. Tan mau đ n n i tin t c ch a t i tai dân chúng đ c. Quan quân lính tráng ch y h n lo n m i ng i m t n i, bi t đ ng nào mà ki m. Tôi đau kh nhìn H nh, ráng ki m m t câu nói nào đó đ tr n an nàng nh ng nghĩ không ra. H nh khóc s ng c m t, không nói đ c l i nào. Lúc chia tay, tôi h a n u g p th ng Thành, s ch nó v Nha Trang cho H nh. Tôi nói ch đ mà nói vì tàu bay kh đ ng hành quân còn ch a đ thì ki m ra tàu bay đ đầu mà ch nó v. H nh ng n ngào nói "Anh ráng giúp H nh" r i chia tay.

Ngày hôm sau gi c đã kéo đ c m t ít quân v g n đèo Khánh D ng, t p h p đ chu n b t n công vào "tuy n máu" c a Nh y Dù. Phi c khu tr c Vi t Nam, nh nh ng con đi u hâu b th ng, nhào xu ng đánh bom t i t p vào chúng. H t h p đoàn này đ n h p đoàn kia bay lên nhào xu ng, bi n khu t p trung quân c a gi c thành m t bi n l a kinh hoàng. Tôi bi t tr c sau gì chúng cũng s mò t i Khánh D ng đ c, chúng tôi ch mu n mua th i gian cho Nh y Dù có thì gi chu n b. Trong khi đó, lính Nh y Dù c a ta l làng và bình th n đ ào h cá nhân, b trí các đ m phòng ng, chu n b cho m t tr n tranh hùng mà ai cũng bi t s r t là kh c li t. Tr n tranh hùng bi th m và oai đ ng cu i cùng c a l đoàn III dù.

Lính c a s đoàn 23 n u ch y v đ c đ n Khánh D ng, đ u b Nh y Dù t c h t khí gi i, ch t lên GMC ch v tr i lính Đ ng Ba Thìn đ ch tái ph i trí.

Hôm y, v a đáp xu ng phi tr ng D c M , tôi g p thành Thành trong đám "b i quân" đó. Hai đ a g p nhau m ng r nh ng ngh n ngào. Th ng Thành bây gi , v n còn b đ nhà binh b c màu v i c p bông mai đen trên c áo nh ng nó không còn là nó n a. Nó nh ng i đã ch t r i. M t nó th m s u và đau đ n đ n đ i tôi không dám nhìn th ng vào m t nó. Nó đ đ n bàng hoàng, mãi m t lúc lâu sau m i nói v i tôi đ c m t câu:

- Mà y bi t không, tao đâu ng s có ngày nh hôm nay!

Tôi kéo nó vào ch ng ng i c a phi hành đoàn. Tôi tò mò mu n h i nó chuy n gì đã x y ra nh ng th ng Thành ch l c đ u, m t ng u đ lên, nghi n rằng u t h n:

- Nói th t v i mà y, tao còn s ng nh ng cũng nh đã ch t r i. N u tao ch t, ít nh t tao cũng đã ch t nh m t ng i lính.

R i t nhiên, tôi th y hai hàng n c m t ch y dài trên má nó:

- Nh c quá mà y i. Nh c quá... Mùa hè năm 72, chúng nó đông nh v y, tăng nhi u nh v y mà t i tao còn đánh cho banh ra, xác n m đ y, ch t đ ng m y l p... V y mà bây gi không còn c m đ c cây súng...

Tôi không bi t nói gì, nh ng không có can đ m nhìn nó khóc. Trái tim tôi nh r m máu, lòng đ đau đ n b i h i.

Chúng tôi ng i nói chuy n ch ng 10 phút, th ng Thành không h nh c đ n H nh m t câu. B ng nó đ ng d y:

- Mà đ tao đi.

- Tan hàng r i, đi đâu?

- S đoàn tao đang gom góp tàn quân Đ ng Ba Thìn. Tao v đó lãnh súng ng và b n đ đ s ng mái v i b n Vi t C ng này m t l n chót.

Tôi kéo nó ng i xu ng, nói:

- Mà m i b ...tan hàng, tâm h n còn giao đ ng, đ ng có v i làm gì? Ng i ta đem lính v đó vì s tàn binh làm lo n, mu n gom l i m t ch cho d ki m soát. Tin tao đi, còn lâu mà m i đ c phát súng ng đ ch huy l i.

Th ng Thành c ng quy t:

- Tao không th b lính tao đ c, t i nó đang ch tao ngoài đó.

- Có ai b o mà m lính đâu. N u gi này mà v n còn l c trong r ng thì sao? Tao mu n mà v Nha Trang vài ngày đ ngh ng i, thăm H nh m t chút r i đi cũng đ c. Tao h a tao s ch mà lên Đ ng Ba Thìn khi mà mu n.

Tôi ph i n n m t lúc lâu n a, đ a nhi u lý lu n ch ng mình th ng Thành m i xiêu lòng. Tôi th y nó h i l k vì ch a m t l n nghe nó nh c đ n tên ng i v s p c i mà ch nh c đ n m y ng i lính trong đ i đ i. Tr c khi nh n l i, nó còn nhìn tôi h i:

- Tao cảm n lòng t t c a mà, nh ng có phi n gì mà không? Tao không mu n phi n ai h t.

Tôi phát cáu:

- Phiến c... gì? Dù má bán bè thân thiät vái nhau cä đäi räi chä có phäi xa lä gì đâu mà phiän?

- Đäc! Tao vä Nha Trang vài ngày väi máy nhäng máy häa phäi kiäm cho tao đäc cái này?

- Cái gì?

- Kiäm tao mät trái läu đän. Loäi mini cäng tät.

Tôi hoäng hän. Mät ý täng chät chät näy ra trong đäu tôi. Ông trung úy bä binh väa thua trän này muän gì đây? Tôi häi:

- Đä làm gì?

Thäng Thành trä läi bình thän, mät nhìn lên bäu träi thăm thäm:

- Đä tao tä xä läy tao. Tao thä không đä cho chúng nó bät säng tao. Dù má tao mà chät thì cũng phäi có vài thäng chät theo tao.

Tôi đang phân vân thì nó cúi đäu xuäng nghiêm nghä nhìn tôi, ánh mät täe läa ra. Quen nhau tä ngày còn đi häc, tôi biät tính thäng này. Nó nói là nó làm.

- Cái đó thì đä, nhäng máy phäi chä vä täi Nha Trang đã. Máy säp lên phi cä, không ai cho đeo läu đän theo!

- Nhäng máy phäi häa väi tao.

- O.K. Tao h a.

N a ti ng sau, tôi g i đ c th ng Thành theo m t chi c tr c thẳng v Nha Trang. Chi u đó, tôi lái xe Honda ra kh i c ng phi tr ng, có th ng Thành ng i sau l ng. T i đ ng l , tôi móc túi đ a cho th ng Thành m t trái l u đ n mini:

- Tao năn n mãi m i xin đ c c a Nh y Dù trái mini này, t i này quý l u đ n h n vàng. Nh ng tao mong là mày s không bao gi ph i dùng t i nó.

Th ng Thành c m trái l u đ n trong tay nh ng i ta nâng niu m t món đ quý. M t lúc sau, nó nói v i tôi:

- Bây gi tao m i th y ...tho i mái.

Tôi l c đ u, không hi u nó đ c. Đ ng Đ c L p đ c b bi n chi u nay tr i nh cũng mu n nhu m màu tang tóc. Tôi nh đ n cách đây ch ng m i năm, tôi và th ng Thành v Nha Trang thi l y b ng Trung H c. M i chi u, chúng tôi th ng ra b bi n kêu m t chai coca đ có c ng i ng m bi n cho đ n t i m t m i v . Tu i th yêu đ u sao trôi đi nhanh quá, nh m t gi c m ng. Tôi h i:

- Mà y mu n v nhà tao t m r a r i đi thăm H nh hay mu n đi thăm H nh tr c?

- Mà y ch tao t i nhà H nh li n bây gi đi.

- Mà y không mu n t m r a thay qu n áo coi cho đ c chút à?

- Đ c c... Tao không mu n d u di m gì c . Tao mu n H nh nhìn th y th ng lính b binh b i tr n nó nh th nào.

Chi c xe Honda v a th ng tr c nhà H nh thì c nhà ùa ra. Tôi th y có c ba H nh, v n là m t ng i "khô khan" cũng ch y ra m ng r . H nh ôm ch m l y th ng Thành khóc ng t trên ng c nó. Ông già H nh cũng v n v p, m i ng i h i m t câu làm th ng Thành không bi t ph i tr l i ai tr c.

Tôi xin ki u t đi v nh ng ba H nh nh t đ nh không cho, đành b c vào nhà. M H nh h i m y đ a con đi mua th c ăn v đ làm ti c "ăn m ng." Ba H nh làm m t hành đ ng làm chúng tôi ng c nhiên: Ông khui chai r u cognac, rót đ y ba ly. Tr c khi đ th ng Thành đi t m, ông nâng ly và nói v i chúng tôi:

- Đan ông mình th ng khô khan, ít khi b c l tình c m ra ngoài nên bác có đ u này mu n nói v i hai con t lâu nh ng ch a bao gi có đ p. Hôm nay, nhân ngày tr v t côi ch t c a Thành, bác mu n nói v i chúng con r ng bác, c gia đình bác, đ u th ng yêu và ng ng ph c nh ng ng i lính nh chúng con. Bác không có con trai l n nên không hi u s đầu th ng c a nh ng ng i cha có con đi lính đánh tr n. Chúng con đáng th ng quá. Chúng con đem cái quí nh t c a cu c đ i là m ng s ng ra đ chi n đ u v i quân thù cho nh ng ng i nh bác đây còn đ c s ng an lành và lo làm ăn buôn bán. Sau ngày Banmêthu t th t th , bác m i th y r ng xã h i Vi t Nam mình hèn quá, ích k quá, nhu nh c quá. Trong lúc nh ng ng i nh Thành, nh con đang c c kh ngoài tr n chi n thì h u ph ng ch bi t lo ăn ch i, lo làm giàu. Nhi u khi, bác t h i, n u m t ngày nào đó, t t c chúng con chán n b súng, cho gi c c ng nó tràn v thành ph thì có ai còn đ c th nh th i đ lo làm giàu hay lo ăn ch i... Trên đ i này, có nhi u cái ng i ta đ c h ng mà không bi t giá tr c a nó. Có bao gi các con g p m t ng i mù, hay m t ng i c t chân c t tay ch a? Khi mình nhìn th y nh ng thi u th n c a h , đó là lúc mình nh n ra nh ng gì mình có là m t đ c ân, m t h nh phúc. Bác là ng i Vi t Nam, sinh ra và l n lên trong lúc đ t n c chi n tranh mà v n ch a bao gi nghĩ đ n cu c chi n. Bác c t ng đó là b n ph n c a chánh ph , c a m y ông nhà binh ph i lo... Cho đ n ngày hôm n , Banmêthu t b th t th , bác bi t ra thì đã quá mu n r i.

Chúng tôi im l ng nghe ông nói. Ông ng ng m t chút r i ngh n ngào:

- Thôi, Thành, con v đ c coi cũng nh là m t đ i phúc c a nhà mình, bác u ng m ng con...

Chúng tôi u ng c n ly. Thành theo H nh vào nhà trong lo thay qu n áo và t m r a, tôi ng i i i v i ba H nh n i phòng khách. Ông rót ti p ly r u th hai:

- Con th y th y tình hình th nào?

Đây là m t câu h i r t là th a th i lúc này mà tôi th y g p nhau ai cũng h i. Tôi i c đ u chán n n:

- T i nó đem ba s đoàn đánh úp Banmêthu t. Xong Banmêthu t r i, chúng nó đang kéo quân h t v đây. Nh y Dù đang làm phòng tuy n m i Khánh D ng...

- Phòng tuy n Nh y Dù có v ng không con?

- Dĩ nhiên ph i là v ng, Nh y Dù mà. Mu n qua đ c phòng tuy n này chúng nó cũng ph i tr y vì tr c v y...

- Nh ng li u chúng có qua đ c không?

Tôi chua chát:

- M i đánh m t, không ch t cũng què. Nh y Dù ngon l m nh ng con th y m t i đoàn làm sao c n i ba s đoàn. N u không đ c tăng vi n, đ i Khánh D ng r i cũng s tr thành đ i Charlie c a đ i tá B o nh ngày nào...

Ba H nh cúi đ u b i r i. Trán ông nhăn l i v i nh ng suy nghĩ. Tình hình ngày càng tr nên bi đát. Cu c rút quân c a Quân đoàn II t Pleiku đã bi n thành cu c ch y lo n vô tr t t . Lính b n nhau, lính làm lo n v.v... Ông l i h i tôi v m tin đ n:

- Nghe nói mình ch giao Cao Nguyên cho Vi t C ng thôi mà?

Tôi n c m t h i c n ly r u, l c đ u:

- Nói th t v i bác, con cũng ch mong v y, nh ng đi bay, con không th y có đ u hi u nào là gi c s ng ng l i h t.

R i tôi không mu n nghĩ đ n hi n t i, đ n ngày mai n a. Bi th m quá. Lúc y lòng tôi cũng bàng hoàng b i r i ch ng kém gì ông. Nhà tôi Banmêthu t, không bi t gia đình gi này s ng ch t ra sao. Trong tình tr ng này, cái có th làm đ c là an i l n nhau, là ráng tìm m t ni m tin nào đó đ tin vào và ...u ng r u.

Lúc th ng Thành tr ra thì tôi đã làm đ n ly r u th ba hay th b n gì đó. Tôi ng i vào bàn ăn đ i di n v i th ng Thành. Sát bên nó, dĩ nhiên là H nh. Th ng Thành m c m t b đ dân s c t r t đúng th i trang c a em trai H nh. Tôi đ ý th y nó c t trái l u đ n trong túi áo trên. Và tôi b ng gi t n y mình khi nhìn th y m t v g i khác l r t khó hi u trên khuôn m t u bu n c a nó. Ánh m t nó nh ch a đ ng m t đ i u gì bí n mà tôi không th nào hi u n i. Không bi t có ai đ ý đ n chi ti t này không, nh ng tôi thì áy náy vô cùng. Tôi nh đ n lúc nhìn th y nó khóc chi u nay và câu nói: "N u tao ch t thì s có vài th ng ch t theo tao..." Tôi l c đ u, xua đ i ý nghĩ, rót r u m i nó và ba H nh. R i chúng tôi c m đũa. B a ti c b t ng m ng th ng Thành tr v t c i ch t mà sao tôi có c m giác nh đ ng đ b a ti c chia ly, không khí tang tóc bao trùm kh p n i.

B a ăn đ c n a ch ng, tôi b ng tìm ra câu tr l i c a s bí m t trên khuôn m t th ng b n tr kh n kh : Nó đã tr nên bình th n l th ng. Cái bình th n c a k t t i s p s a lên máy chém. Tôi b ng rùng mình, buông đôi đũa xu ng, không ăn u ng gì n i n a. Tôi h i h n vô cùng vì đã cho nó trái l u đ n.

B a ăn qua mau. Không ph i ch có tôi mà m i ng i i hình nh ch ng còn ai thi t ăn u ng gì. Su t t đ u b a ăn, tôi đoán M H nh có đ i u gì quan tr ng mu n nói riêng v i th ng Thành nên khi chén bát v a đ n đ i, tôi đ ng d y xin ki u t đi v nh ng b th ng Thành gi l i. Nó ch chai r u:

- Còn mát góc náa, máy cáa hát vái tao rái vá cũng đác.

Tháy cá nhà nhá cũng muán giá mình lái nên đành ngái xuáng. Má Hánh bát đáu cát tiáng, giáng rát nhá nháng tá tán:

- Con tính ...táng lai thá nào?

Câu trá lái cáa tháng Thành làm cá nhà cháng háng:

- Ngày mát con đi.

Hánh gào lên:

- Anh đi. Đi đáu?

Tháng Thành trá lái mà mát ván lá đáng ngá xa xa:

- Anh đi vá trình dián vái sá đoàn.

Hánh bát khóc. Ba Hánh xoay đáu đi, cá đáu vá bái rái. Má Hánh cá gáng nói, giáng nghán ngáo:

- Con còn muán đi đáu náa? Hát rái, cháng còn gì cá. Con không tháy báy giá lính tráng cháy mái ngá i mát pháng, còn ông táng nào, còn quân đái nào náa mà con muán đi trình dián...

Th ng Thành không nói gì, bình th n rót thêm m t ly r u, u ng c n. M H nh ti p:

- Con nghe l i m đi. B y gi ai cũng ch y l y thân c , đầu có ai tìm xét b t b gì mà s ? Con c đ y ngh ng i ch ng vài tháng đ , coi tình hình đ n đầu r i đi trình đ n cũng đ c...

C nhà nhìn th ng Thành ch câu tr l i. Ph i có nh ng giây phút nh th này m i bi t cái tình th ng ng i ta dành cho nó. Th ng Thành b t ch t đ a ngón tay r r trái l u đ n trên túi áo trái, m i đ u thu c lá. Nó th khói lên tr n nhà r i cú đ u t l , ch a th m nói gì. Gi ng m H nh l i ti p t c, l n này g n nh n n :

- Con ph i hi u, b y gi ra đi, n u con ch t, ch t cho ai? Chi n tranh đ n n c này thì coi nh đã g n tàn r i. M bi t tính khí con, không b o con đào ngũ, m ch mu n con đ y ngh ng i ch ng vài tháng thôi r i đi trình đ n cũng còn k p...

H nh l i khóc. Ba H nh đ ng d y, b lên l u. Hình nh đó là gi i pháp hay nh t cho ông lúc này. Th ng Thành v n ch a th m m mi ng. Tôi rót thêm r u, nói g ng g o:

- M y ngh i đi, tao th y bác nói đ ng. S đoàn 23 tan hàng r i, không còn ai ch huy n a đầu mà đòi đi trình đ n. Nh tao đã nói v i m y h i chi u, ng i ta ch mu n gom lính l i cho chúng nó kh i làm lo n thôi. Gi này ai ch huy n a mà đòi đi?

Nh ki m ra đ c ng i đ ng minh, m H nh h ng chí nói thêm m t tr ng n a.

Bà lý lu n r t s c bén và r t đ ng. L n này, th ng Thành v a nghe v a g t gù cái đ u làm bà càng thích h n; ch c th ng con r ngông cu ng v a đ i ý? Khi bà v a d t l i, th ng Thành nhìn bà, nói b ng m t gi ng bình th n, l đ :

- Th a m , m tha l i, ngày m t con đi.

Tôi ì c ð u chán n n, nhìn th y hai hàng n c m t ch y dài xu ng đôi má bà. H nh không còn khóc n a, ch cúi ð u im ì ng. R i, nh tôi lúc nã, hình nh m H nh v a c m nh n ð c cái v bìn th n c a ng i t t i trên khuôn m t nó, nên c t gi ng bu n bu n:

- Con mu n ði cũng ð c nh ng con cho phép m nói cái này?

- M c nói.

Bà v a nói v a khóc:

- M mu n chúng con thành thân v i nhau tr c khi con ði. Ngày mai làm ðám c i cũng ð c. Làm nh thôi, m i m t vài ng i thân chung quanh ðây ð n là ð c r i...

C nhà im ì ng. Ngay chính tôi cũng ng c nhiên v cái ð ngh này. Th ng này t t s quá, tan nát t t i ð n nh v y mà cũng có ng i mu n g con gái cho. Mà ð làm gì ch ? Tôi không th nào hi u n i.

H nh ng c nhìn Thành ch ð i. ðúng ra, c nhà ðang nhìn nó ch ð i.

Th ng Thành ì c ð u, m t nh n ì i, c t gi ng nghe r t bu n:

- Con cảm n m , nh ng con th y con không còn x ng ðáng v i H nh n a...

- Con b o sao?

- Ngày xa, dù mang m t c p b c r t nh là Trung úy, con vn là m t sĩ quan c a quân đ i, còn có t ng lai, có cu c đ i tr c m t. Nh ng bây gi con ch là m t th ng lính b i tr n, không t ng lai, không n i n ng t a. Con không mu n làm kh H nh n a... N u mai m t có b gi, ch có mình con là ng i kh ...

M i ng i nh ch t đ i ng khi nghe th ng Thành nói. Tôi cũng không ng nó coi chuy n tan hàng c a s đoàn 23 ghé g m nh v y. Ph i ch ng nh ng th ng ngày hành quân c c kh n i r ng sâu núi th m đã bi n nó tr thành m t th ng i khác?

M H nh nói mà nh gào lên, n c n :

- Con, con i, con đ ng nói nh m. Con b i tr n v i ai ch v i gia đình này không có nghĩa gì c . Ai cũng b ch y h t r i, m mu n hai đ a con thành thân r i i i đây v i ba m , ch tình hình khá khá m t chút r i đi cũng đ c... T ng tá quân lính, ai cũng b ch y h t r i, con đi trình đ i n làm gì...

Th ng Thành ng t i bà b ng m t gi ng gay g t:

- M đ ng nói hai tí ng "b ch y" n a. Ch m t vài th ng t ng tá hèn b ch y thôi, không ph i ai cũng b ch y h t. Ít nh t, con không b ch y...

R i m t nó b ng long lên, hai hàm răng nghi n i:

- Con đã không b ch y, đã chi n đ u t i ng i lính cu i cùng c a đ i đ i con... N u ch y thì ng i lính mang máy c a con đã không b m t trái B-40 đ t làm hai khúc ngay tr c m t con. Ch t r i mà m y ngón tay vn còn n m ch t ng liên h p... N u ch y thì chu n úy Ph c Trung đ i tr ng c a con đã không dàn hàng ngang chu n b xung phong đ b m t tr ng đ i liên c a đ t nguyên c p giò... Y tá đ i đ i h t thu c, c đ n gi t alcol cũng không còn. Đau đ n quá nó n n con b n vào đ u nó m t phát đ đ c gi i thoát. Nh ng ai có đ can đ m đ giúp nó? N u hèn mà b ch y thì chúng con đã không đ a thì c ng nó, đ a kia ôm c p giò ch y theo v t m y cây s đ ng r ng... Cu i cùng, nó ch t đau đ n trên tay con, máu ch y th m sang t luôn c áo qu n con. Ch t mà m t không nh m đ c, vn tr n tr ng đ y u t h n. Đ ào

v i cái h ph xác nó xong, n u b ch y thì chúng con đã không qu xu ng lâm râm kh n v ai: "H n m y có linh thiêng phù tr cho t i tao th ng đ c tr n này, l y l i Banmêthu t, t i tao s tr l i đây b c m m y v ..." M th y đó, chúng con đâu có b ch y...

Th ng Thành l c đ u, hai giòng n c m t ch y dài trên gò má. M H nh cũng r ng r ng n c m t. Có l bà không ng câu nói vô tình đã làm t n th ng danh đ ng i lính tr . Bà ngh n ngào cúi đ u. C nhà im l ng. H nh c m tay ng i tình kh n kh , không nói lên l i.

Bây gi tôi m i th y hi u th ng b n mình h n. Sáu năm đ m chìm trong máu l a và cu c th m b i c a s đoàn 23 đã bi n nó thành m t con ng i khác.

Gi ng th ng Thành l i c t lên, l n này t t n và bình th n:

- M cho phép con nói m t l i tâm tình cu i cùng, đ t khoát: Con cảm n t m lòng t t c a ba m i gi phút này, dù bi t r ng con đã m t h t ch ng còn gì nh ng l i mu n cho con l p gia th t v i H nh. n nghĩa này con và gia đình con s ch ng bao gi quên...

M i ng i h i h p ch đ i câu k t lu n. Nó m i đ u thu c, th khói lên tr n nhà:

- Nh ng con không th c i H nh đ c.

H nh khóc n c lên. Gi ng th ng Thành mau h n, đ n đ p:

- Không ph i con mu n làm anh hùng. Con ch làm chuy n ph i làm. N u "tr i còn ngó l i," hôm nào đó gi c yên, con s tr v đ s ng cu c đ i mà con h ng m c t b y lâu nay, đó là: S ng v i H nh.

L n này thì m hai m con H nh cùng khóc vì ai cũng bi t th ng Thành ít khi nào đùa giai nh

v y.

Không mu n ng i nhìn thêm c nh đau lòng này, tôi b i r i đ ng lên lí nhí m y l i t gi . Th ng Thành ti n tôi ra c a:

- Ngày m t mà tr l i đón tao.

Tôi ráng g g c:

- Mà nh t đ nh đi th t?

Th ng Thành qu c m t nhìn tôi, thoáng v b t m n v i câu h i v a r i. Tôi b i r i l c đ u:

- Mà tính l i đi, tao th y mà h ùng vô lý quá...

- C..., d p ba cái trò tình c m r ti n đi. Dù m mà có đ n ch thì ch , còn không thì tao t đi l y m t mình.

Nó đ y tôi ra c a nh xua đu i:

- Tao ch mà đ n 10 gi sáng ngày m t. Mà không ra tao đi m t mình.

Bi t không th nói gì h n đ c, tôi b t tay nó:

- Mà y hi u ban ngày tao còn ph i đi bay, đ đ n t i m t đ c không?

- T i m t thì ch có đi nh u ch đi trình di n chó gì đ c. Tao ch mà đ n 10 gi sáng, mà không đ n tao đi m t mình.

- Tao s c g ng đ n.

Tôi lên xe Honda đ p máy, không ng r ng đó là l n cu i cùng tôi g p th ng Thành. Hai hôm sau, tôi ph i đi bay nên không đ n đón nó đ c. T i đó tôi h t h i ch y đ n thì th ng Thành đã đi r i. Nhà H nh tiêu đi u nh có tang. Tôi không g p H nh, ch nói chuy n bâng qu v i ba nà ng vài câu r i t gi ra đi.

Tình hình bi n chuy n mau h n tôi nghĩ. Tu n sau, "tuy n máu" c a Nh y Dù b tràn ng p. Trong nh ng giây phút cu i cùng đó, nh ng ng i lính Dù đã anh dũng đem máu đào ra đ gìn gi t ng t c đ t, t ng con đ ng c a quê h ng. R i Nha Trang m t, phi đoàn tôi di t n v Sài Gòn. Ngay đ n c thân mình lo còn ch a xong, tôi quên m t chuy n th ng Thành. M t tháng sau, c mi n Nam s p đ , tôi may m n qua Thái Lan đ c vào ngày 30/4. Ch trong vòng 3 ngày, tôi đã đ n tr i t n n Phi Lu t Tân, chu n b làm th t c đi M .

o o o

M i hai năm sau, m t hôm đi làm v , gi a nh ng cái th , tôi nhìn th y cái phong bì màu xanh gi i t Pháp sang v i cái tên ng i gi i l ho c. Nhìn dòng ch , tôi bi t đó là ch con gái. Tôi đoán ph i là th t Vi t Nam gi i tay cho nh ng ng i đi đoàn t vì tôi đã nhi u l n nh n đ c th ki u này.

M t l nh, khui m t lon bia, tôi ra ng i n i bàn c m r nh rang t n h ng cái giây phút r t tình c m: đ c th c a nh ng ng i thân vi t t H a Ng c Vi t Nam.

Lá th nh sau:

Banmêthut ngày .. tháng ...năm 1987,

Anh Nhá mán,

Nhá bán đi đoàn tá bên Pháp, Hánh biát đáa chá anh nên nhá gái lá thá này cho anh. Hánh đi bán hàng mái sáng, đáng đi ngang qua nhà anh. Thánh thoáng Hánh cũng ghé thăm bà cá anh. Bà cá đá tháng và hián háu lám. Chính bà cá cho Hánh đáa chá cáa anh đó, lái còn báo: "Con gái thá sang, báo nó gái cho con mát ít quà. Con nói bác nói thì thá nào nó cũng gái..." Nháng Hánh phái chán trác là Hánh không gái lá thá này cho anh đá xin quà đâu nhá. Hánh cám anh gái bát cá mát cái gì vá cho Hánh.

Trác hát, theo đúng thá tác nhà binh, đá Hánh hái thăm sác khoá anh và gia đình anh. Bà cá có đáa hình cháu Yvonne cho Hánh coi. Xinh quá. Anh ván sáng vui vá? Hôm nào "sán xuát" đáa thá hai. Náu có, cho Hánh xin tám hình.

Phán thá hai dài hán, đó chuyán nhà Hánh. Khi Nha Trang thát thá, ba Hánh quyát đánh á lái đá chá anh Thành. Chá mãi cháng tháy và sau đó Sài-Gòn thát thá. Nháng ngày đó thát là kinh kháng. Hánh đi tìm kiám anh Thành kháp nái nháng không gáp. Rái ba Hánh bá bát đi trình đián, đem theo má i ngày láng khô. Hánh nghĩ ông phát ngôn đài phát tuyán nói lán chá "năm" thành chá "ngày" vì mãi má i năm sau ba Hánh mái đác vá. Khi ra đi thì là con ngá i mà vá thì không còn là ngá i náa mà chá là mát xác chát.

Ba Hánh váa đi đác hai tuán thì có mát nhóm ngá i đán đái cá nhà Hánh ra ngoài. Há báo căn nhà mà ba má Hánh mua báng sá dành đám cáa cá đái mình là nhà cáa nhân dân, phái trá lái cho nhân dân. Không nái náng táa, gia đình Hánh đành lên xe trá vá nái thanh bình yêu đáu cũ: Banmêthut. Phái, Banmêthut, đát đáu yêu cáa tuán i hác trò. Gia đình Hánh vào tá túc trong gia đình mát ngá i bà con. (Nhà chú Kiên áy mà). Tái nghiáp, có nháng lúc mình bá xuáng chó nhá váy mái tháy tình ngá i là quý.

Váa lên Banmê là Hánh tái nhà anh Thành lián. Má anh Thành váa nhìn tháy Hánh là khóc ngát lên, báo: "Hánh ái là Hánh, con vá đây mà tháng Thành con bác đâu rái?" Lúc đó thì Hánh mái biát là há mù tát tin tác anh Thành còn hán mình. Hánh ká cho hai bác chuyán đám cuái cùng

t i Nha Trang. H nh cũng quên m t chi ti t quan tr ng khác n a là lúc y H nh đã có mang bé Long. (Anh bi t t i đó, m H nh làm l cho hai đ a H nh ng chung.)

Trong lúc tìm ki m, H nh t p t nh theo m đi buôn bán. Anh bi t buôn gì không? Đ m i th , t cà phê cho đ n khoai mì, t d u l a cho đ n than. H nh t nh ch ăn no r i đi h c, bây gi xông vào ch ch bú a nh con nai l c vào thành ph . Lúc này ai cũng nh y vào ngh đó c nên c nh tranh khó khăn vô cùng. May mà có m đi theo ch b o ch không thì H nh đã b ng i ta l a y h t v n li ng t lâu r i. Nh ng ch vài thàng thôi là H nh h c đ c h t mánh l i, còn chì h n c m n a. Bây gi thì H nh đ m nhà, H nh đi buôn m t mình đ c r i.

Anh Thành v n bi t tăm cho đ n kho ng 7 năm sau, m t bu i sáng, có m t ng i đ n gõ c a nhà H nh r t s m. H nh m c a ra nhìn th y m t ng i đàn ông già m xanh xao nh b x ng cách trí v i khuôn m t s u th m đang đ ng tr c nhà. M i đ u, H nh cũng nghĩ và hy v ng là anh Thành tr v nh ng ch nhìn qua là H nh bi t không ph i. H nh l i t ng là m t ng i hành kh t đ n xin c m (Vi t Nam bây gi ăn mày nhi u l m) và h i ng c nhiên vì hành kh t đâu có đi làm ăn s m v y nh ng cũng tính móc h u bao cho anh ta m t vài đ ng thì "b x ng cách trí" y lên ti ng:

- Cô H nh, tôi là Giáo b n c a Thành đây. H nh nh tôi không?

Không bi t anh còn nh anh Giáo không, cũng trung úy b binh mà anh Thành hay đ t đ n nhà H nh ch i đó. H nh nh n ra ngay và suýt n a thì kêu lên m t ti ng kêu s ng s t m ng r . Sau b y năm mà anh Giáo đ n tìm H nh t t ph i bi t tin t c anh Thành. Hai ng i ôm nhau n a đau th ng, n a vui m ng. H nh h i li n v tin t c anh Thành. Anh Giáo l c đ u bu n bã, cho bi t anh b tù c i t o m i ra tu n tr c, ph i l t đ t lên ki m H nh và gia đình anh Thành đ thông báo tin này. H nh linh c m anh Giáo đem đ n cho H nh m t tin bu n. Thôi, ni m hy v ng cu i cùng v a lóe ra đã b t t ngúm. M t anh Giáo đánh l i nh đ c l y h t can đ m, nh l c đ u nhìn H nh nói nh mu n khóc:

- Ông Thành ch t r i.

Lúc m i m t c mà nghe đ c câu đó thì t H nh đã té x u r i nh ng hôm y H nh th y bình tĩnh l th ng. Có l anh Thành đã s ng l i r i ch t đi trong lòng H nh m i ngày su t 7 năm qua nên H nh không còn c m giác n a. Anh Giáo nói ti p:

- Nhng ông Thành ch t đ p l m, không ph i trong tù nh nhi u th ng trong chúng tôi.

Hnh m i anh Giáo vào nhà k chuy n. Ng i bên ly cà phê do m Hnh pha, anh Giáo k là chính m t anh y th y anh Thành n l u đ n t sát ch t ngày Nha Trang th t th . Không ai có th ngắ n c n anh y đ c. Anh Giáo nói anh Thành k l m, đi b ra b bi n, xu ng n c đ n ng c r i m i rút ch t l u đ n. Máu loang l c m t vùng bi n, đ ng t xa còn nhìn th y. Đêm tr c, nh tâm s v i lính r ng n u mình ch t ngoài b bi n, sóng s kéo xác mình ra kh i. Ch t trên bi n, kh i c n chôn c t mà v n đ c g i là th y táng. Còn ch t trên đ t li n n u không đ c chôn c t t , oan h n không siêu thoát đ c.

T i nghi p anh Thành l m, tr c khi ra đi, nh móc h t ti n túi chia đ u cho anh em. Anh Thành b o: "Bàn c đã đ n lúc c n ph i xoá đi làm l i ván khác. Mình sinh nh m th i này thì đành ch u s m ng, đành ph i trôi theo v n n c." Anh Thành nói nh ph i ch t là vì đã đ c "Tr i đ m đùn" nên bi t r ng tính ngang tàng c a nh không th nào s ng sót đ c trong tù c ng s n đ c. Nh còn nói: "Mình sinh nh m th i lo n, m c áo nhà binh đ l p công danh, giang s n c đ nghiêng ngã n a ch ng, thì đành ch t trong b đ nhà binh ch không th ch t trong b qu n áo tù đ c..."

Vi t đ n đây, n c m t Hnh l i ch y ra đ m đ i. Anh th y t gi y nh t nhòa không, n c m t c a Hnh đó.

Anh Giáo còn nói là "Ch t nh ông Thành v y mà s ng, ra đi m t cách thanh th n, trong vinh đ , còn đ c m c b đ nhà binh b c thây mình, còn đ c b n bè nh c nh . tr i c i t o nhi u ng i cũng ch t, nh ng ch t trong đau đ n và nh c nhã vô cùng..."

Anh Giáo qu quy t v i Hnh là anh Thành đã đ c th y táng. Sóng đã kéo anh Thành ra bi n đúng nh l i m c cu i cùng c a nh. Nói xong anh Giáo đ ng lên chào c nhà đ ra đi. Hnh xin bi u anh y m t ít ti n g i là đ n n nh ng anh y b o đ dành ti n đó mà mua nhang đèn cúng anh Thành. "M y ng i ch t tr mà l i "u ng t" nh ông Thành linh l m, cô c u cho anh h n ông Thành v phù tr chúng tôi." Hnh th c m c không bi t t i sao ông ta l i dùng ch "phù tr chúng tôi"? Mãi sau này Hnh m i bi t là ông ta đã tham gia m t nhóm kháng chi n ph c qu c...

Hôm ba Hnh v sau 10 năm tù ng c, b t c nhà ng i k chuy n ngoài cho ba nghe. K chuy n b m t nhà, m b ng i ta qu t ti n, chuy n ph i lang thang c c kh n i đ u đ ng xó ch , ba ng i m l không có ý ki n gì. Hình nh ba em đã đoán đ c nh ng chuy n nh v y s x y ra. Nh ng khi nghe tin anh Thành ch t, ba Hnh đã đ ng d y ôm m t khóc r ng lên th m thi t mà nói r ng: "Ồi, Thành i, tre già ch a b m c mà mng non v a lú lên sao đã b đ n r i... "

Em không ng ba em i th ng anh Thành đ n nh v y.

Th đã dài, còn nhi u chuy n mu n nói nh ng đành ph i "au revoir". N u anh có biên th v cho Hnh, xin đ ng nh c đ n chuy n này. Vì đây là lá th tay nên Hnh vi t đ c nhi u chuy n, n u qua b u đ n th ng ch c Hnh không th dài dòng nh v y.

Còn m t chi ti t này cũng khá quan tr ng mà Hnh quên nói: T đó đ n nay, Hnh v n v y mà không tái giá. Có vài đám đ n h i nh ng Hnh t ch i, và ba m cũng ch ng nói gì. Hnh ch mu n gi m t hình nh oai hùng duy nh t c a anh Thành trong trái tim Hnh mà thôi. Th i này ch ng còn anh hùng n a vì anh hùng đ u b ch t hay b i tù c , ra đ ng ch toàn th y kh và v n! Chán m.

Anh cho Hnh đ ng bút. M c đích lá th này là đ thông báo cho anh bi t là ch ng Hnh, anh Thành đã "V Qu c Vong Thân". Ngày gi c a nh là ngày 16 tháng 3 âm l ch. N u bên đó có còn bi t l ch Vi t Nam, và n u còn nh đ n ng i b n đã cùng v i anh m t th i chi n đ u anh đng, xin đ t cho ch ng em m t cây nhang.

Cu i th , Hnh xin phép đ c nh n anh đôi i: Th nh t, Hnh c m anh không đ c gi b t c m t th gì v cho Hnh. Nhà Hnh đ ăn. N u Hnh c n Hnh s gi i th xin đng hoàng. "Nh này không bi t m c c đâu. Hnh mà". Th hai, Hnh mong anh và các b n bè anh, nh ng ng i đã t ng m t th i c m sng chi n đ u, xin đ ng quên nh ng cái ch t nh cái ch t c a ch ng em, c a m t tri u ng i lính khác âm th m ra đi trong bao nhiêu năm qua. Nh ng ng i này đã ch t cho các anh đ c s ng, cho các anh đ c th nh th i đ t t do. N u các anh bên H i Ngo i không làm đ c gì đ tôn vinh h , thì ít nh t, xin các anh cũng đ ng ph nh lên nh ng xác ch t này b ng cách v Vi t Nam đ ăn ch i trên x ng máu và n i đau th ng c a dân t c mình...

Trôi Theo Vn N c

Tác Giả: Tráng Sán Lê Xuân Nhá
Thứ Sáu, 27 Tháng 4 Năm 2012 21:24

Chá có váy thôi! Chúc anh và toàn thá gia quyán đác mái đáu hánh phúc.

Thân mán,

Hánh.

Tái bút: Náu anh có gáp anh Khuê bên đó, cho Hánh gái lái xin lái vá cái thá năm nào. Nói vái anh Khuê ráng Hánh bây giá lam lũ nên già đi và xáu lám rái, vô tình tháy Hánh anh Khuê chác phái thát lên kinh hoàng. Vì già rái và buán nhiáu nên Hánh thám đác thá bán bè lám, náu anh áy muán gái thá cho Hánh thì cá viác, Hánh háa sá không gái bán sao cho ...bà xã anh Khuê đâu.

Tái tái bút: Ba má gái lái thăm anh, cá bé Long náa. Cháu năm nay mái mát tuái rái, tánh tình ngang tàng giáng bá lám.